

Petr Janda

text: LUKÁŠ PAULŮ, foto: www.bestia.cz

Petr Janda je jednou z žijících legend české populární hudby. Od roku 1959 působil ve skupině Sputniki. Poté hrál ve skupině Big Beat Quintet (B.B.Q.), kde byli jeho partnery Pavel Chrástina a Jan Antonín Pacák. Od roku 1963 hraje v kapele Olympic ve stejnojmenném klubu v Praze - ve Spálené ulici. V Olympiku hraje na sólovou kytaru a působí jako skladatel, zpěvák a od druhé poloviny šedesátých let i jako vedoucí skupiny. OSA je zastupován od roku 1966, členem se stal roku 1992.

zdroj: <http://www.bestia.cz>

// Začínal jste hrát na housle, záhy jste do ruky vzal kytaru a tu již nepustil. Jde o závislost?

Ano, zatímco housle mě až tak nebavily a snažil jsem se cvičení co nejvíce ošulit, kytara mě bavila a baví neskonale víc. Beru si ji i na dovolenou.

// Cvičíte stále a každý den?

Každý den to nevyjde, ale rozhodně rád a často, někdy i několik hodin.

// Kolik kytar jste za svou kariéru vystřídal a kde je nejraději nakupujete?

Mám víc jak dvacet kytar nejrůznějších značek, používám běžně asi osm nástrojů. Jsou mezi nimi akustické i elektrické Gibson, Fender, Music Man, Takamine, Yamaha, Koblre, Hohner a samozřejmě Ibanez. Kupuji je různě, většinou ve specializovaných obchodech.

// Kdy jste si poprvé uvědomil, že byste se mohl jako muzikant živit?

V šedesátých letech koncertů za úplatu neustále přibývalo a mně už se nechtělo chodit do práce.

// Kde jste pracoval před tím?

Pracoval jsem jak spojový mechanik, přesněji jako opravář pobočkových ústředen. Rajón ústředen jsem měl v blízkosti svého bydliště, pohodlně jsem tam došel pěšky. Z dnešního pohledu šlo o úplný technický středověk.

// Letos jste oslavil 70. narozeniny, 50. výročí Olympiku a narodila se vám dcera. Jak to vše zvládáte a prožíváte?

Všechno zvládám a ještě se u toho usmívám. Takového štěstí, jakého je mi dopřáno, není každý den.

// Trávíte s dcerou stejně času, jako s kytarou? Momentálně mnohem více času věnuji tříleté Anežce a měsíční Rozárce.

// Připravujete k výročí Olympiku desku? Kdo všechno se bude na ní autorsky podílet a kdy vyjde?

Album k výročí vyšlo u Supraphonu, obsahuje pět CD, na kterých jsou většinou nevydané písně a rarity. Kromě několika rarit v podobě písní amerických zpěváků rokenrolů, je tam i pár písní od Beatles. Jinak převážně jsou tam moje skladby.

// Dráhu Olympiku odstartovalo album Želva, jak na tuto dobu a na přípravy alba vzpomínáte?

Museli jsme si to u Supraphonu vybojovat. Všechno zařídil náš manažer Pavel Kratochvíl. Než jsme začali natáčet, museli jsme papalášům ze Supraphonu udělat přehrávku. Bylo to tak trochu ponižující. Mohli se na nás podívat na koncertě, hráli jsme v Praze velmi často. Stejně naši hudbě nevěřili, a tak měla Želva první náklad pouhých pět tisíc výtisků.

// Všechno zvládám a ještě se u toho usmívám. Takového štěstí, jakého je mi dopřáno, není každý den.

Petr Janda a Miloslav Šimek

> // **Posluchače varujete před jistou želví vychytralostí. Vy víte, jak se vlastně želva hledá?**

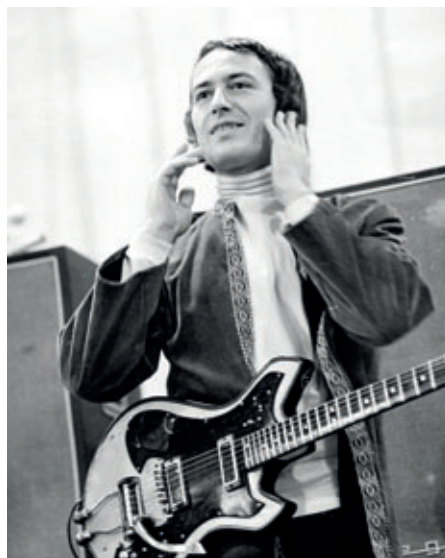
Z textu to není patrný a z praxe nemám tušení. Text je v duchu dada a nemá ani žádnou zápletku natož pointu. Když jsme s textařem Pavlem Chrastinou začali psát, tak jsme si řekli, že budeme psát jinak, než psali renomovaní skladatelé a textaři. Myslím, že se nám to beze zbytku podařilo.

// **Jako skladatel jste spolupracoval s textaři Pavlem Chrastinou, později se Zdeňkem Rytířem, Zdeňkem Borovcem nebo Pavlem Urbou. V čem se spolupráce s těmito jednotlivými autory lišila?**

Zdeňek Rytíř hodně znal texty světových rockových kapel, a tak jeho práce vynívala – řekněme světově. Zdeňek Borovec byl o generaci starší, byl velice precizní a jeho texty měly vždy silnou myšlenku. Pavel Vrba byl bohem nadaný básník, někdy to napsal tak, že mi musel vysvětlit, co tím chtěl básník říci, ale vždycky to bylo povznášející a krásný.

// **Několik málo textů jste napsal sám. Textařina vám nevoní?**

Texty jsem začal psát proto, protože jsem si to chtěl zkusit a navíc jsem nebyl spokojený s tím, co mi napsali jiní. Hodně mi s tím pomohl Aleš Brichta. Mám už za sebou kolem padesáti textů a sám jsem překvapen, že je toho tolik. Za některé jsem byl dokonce pochválen. Napsat si text na svoji hudbu je unikátní v tom, že se vždycky přesně trefím do nálady. Občas mně textař napíše text, který k mé hudbě vůbec nesedí a požádat ho o předělání je tak nepřijemný.

// **Na jednom podiu jste se setkal s Rolling Stones. Měl jste trému?**

My jsme se na pódiu nesetkali. I kdyby se tak stalo, trému bych před nimi neměl. Je skvělý být při jejich koncertu jako předkapela. Oni se samozřejmě nepřijdou podívat, jak hraju, ale stát na tom ohromném jevišti a používat jejich neskutečnou techniku, to není jen tak. Měli jsme i jejich kamery s kameramanama a obrovský diodový stěny. Prostě velké zážitky.

// **Olympic si prošel i temnějšími obdobími. Na pódiu jste se ale vrátili. Chybělo vám hrání nebo Olympic? Sólová kariéra vás nelákala?**

V rocku nikdy nevíš, jak to bude. Jednou jsi dole jednou nahoře, to platí pořád. Vкус a sympatie publika jsou nevyzpytatelné. Vždycky, když jsme byli nahoře, jsem říkal, že teď už to půjde jenom dolů, jde o to, jak rychle. Teď bych řekl, že jsme těsně pod vrcholem, a že už to tak zůstane.

// **Texty jsem začal psát proto, protože jsem si to chtěl zkusit a navíc jsem nebyl spokojený s tím, co mi napsali jiní. Napsat si text na svoji hudbu je unikátní v tom, že se vždycky přesně trefím do nálady.**

Milan „FERDA“ Peroutka, Milan Broum, Petr Janda, Jiří Valenta

Pavel Bobek, Petr Janda, Karel Zich

- > // **Vzpomínáte si na „slavný“ projev Milouše Jakeše na Červeném hrádku? Jak jste po jeho zhlédnutí reagovali? Zděsil jste se, nebo vás projev rozesmál?**

Celý záznam tohoto estrádního vystoupení jsme měli záhy na kazetáku a pouštěli jsme si to pro zasmání. Mě tam zaujalo, že mluvil o mně a dodal, že jsme neprotestovali. Ale my jsme protestovali. V té době jsme podepsali petici za propuštění Václava Havla z kriminálu. Dodnes je mi záhadou, jak je to možný, že to Milouš nevěděl.

// **Koho nebo čeho si v životě vážíte?**

Vážím si poctivejch lidí, ale odpověď na tuto otázku bude znít vždycky trochu blbě.

// **Kterou vaši skladbu máte nejraději?**

Těžko vybrat. Je to trochu jako s dětmi.

// **Jak byste charakterizoval pravého rockera?**

Tuším, ale vyjádřit to neumím. Je tolik různých tváří pravých rockerů, že se to jednoznačně popsat nedá.

// **Jste rocker?**

No, právě. Určitě ano, ale některé rysy mi snad chybí. Nechlastám, nefetuju a dneska už ani nezahybám. Sex, dros, and rock-and-roll.

// **V 90. letech jste působil jako předseda dozorčí rady OSA. Co vás vedlo ke kandidatuře?**

Tehdá to byl předseda výboru, ale v podstatě to byla stejná funkce. Po revoluci byla Valná hromada a mě OSA začala hodně zajímat. Když jsem byl kolegy vybidnut, abych kandidoval do Výboru, tak jsem to zkusil. Podporu tehdejších za-

stupovaných jsem měl ohromnou. V prvním volebním období jsem byl pouze členem Výboru, ale ve druhém, k mému překvapení, jsem byl zvolen za předsedu. Všichni jsme to dělali zadarmo a velmi poctivě. Za moji sedmileté činnosti v OSA jsme udělali šíleně moc práce. Kompletní novou legislativu včetně vyúčtovacího řádu. Dodnes s malými úpravami to podle toho funguje.

// **S funkcí předsedy dozorčí rady jste veřejností stále spojován. Čím si to vysvětlujete?**

Abych pravdu řekl – někdy až moc; a tím pádem se stávám často terčem častých útoků, zvláště ve chvílích, kdy se o tom někde zmíním, nebo když se protestuje proti ACTA. Myslím dokonce, že jsem přišel o dost fanoušků. Ale abych populisticky říkal, že je super, že lidi si berou hudbu zadarmo a že je to tak správný, tak to ode mě nikdo neuslyší.

// **Jako jeden z mála členů OSA se pravidelně účastníte a debatujete na každoročních Valných shromážděních. Jak hodnotíte účast vašich ostatních kolegů?**

Vidím už moc dlouho stále stejné tváře v Dozorčí radě a to pro OSA není dobré. Měli by se mladší kolegové více zapojit a nebát se práce v orgánech OSA. Navíc se mi zdá, že naše DR je velmi rozklížená, že si tam dvě zájmové skupiny dělají schválnosti, že jsem už dlouho neslyšel nějakou vizi do budoucna a navíc se to pro některé stalo dobrým finančním přílepením k důchodu.

// **V dozorčí radě již řadu let nepůsobíte, členem OSA jste od roku 1992. Jak vnímáte autorskou tvorbu a právo autora rozhodovat o svých dílech?**

Veřejnost je autorům nakloněna do chvíle, než chce autor za své dílo zaplatit. Doba se změnila a digitální technika nám klidu nepřinesla. Jaká bude budoucnost, to se teprve uvidí. Jedno je ale jisté. Už to nikdy nebude takový, jaký to bylo před digitálem. /

// **Abych populisticky říkal, že je super, že lidi si berou hudbu zadarmo a že je to tak správný, tak to ode mě nikdo neuslyší.**

